Р Е Ш Е Н И Е
№ 2242

гр. София, 05.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 15.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11164** по описа за **2012** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ), със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, чрез процесуален представител юрисконсулт Б., срещу решение от 25.09.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 3493/2012 г. от Софийски районен съд (СРС), НК, 104 – ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) от 04.01.2012 г., издадено от председателя на КПУКИ, с което на ответника – Б. Х. Х., ЕГН [ЕГН] на основание чл. 34, ал. 1 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ) е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1000 лева.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че въззивният съд не е обсъдил всички събрани доказателства по преписката. Поддържа се, че е допусната техническа неточност при индивидуализирането на наказанието, която не води до отмяна на НП.

Ответникът не се представлява. В писмено възражение посочва, че допуснатата неточност при определяне вида на наказанието не е техническа, с оглед нормата на чл.

83 ЗАНН.
Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.
Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.
Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира за установен следното:
Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.
Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.
Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивната инстанция, съгласно чл. 220 АПК, Първи касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.
Въззивният съд е изградил обоснована фактическа обстановка, изложена в атакуваното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция. Направен е извод, че административното наказание е наложено неправилно, с оглед на което първостепенния съд отменил процесното НП.
Този извод на съда е правилен. Субект на установеното нарушение е физическо лице., което носи отговорност за административно нарушение, извършено виновно по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗАНН, като на него могат да бъдат наложени административните наказания по чл. 13 ЗАНН, вкл. „глоба”. Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна и се санкционира чрез налагане на „имуществена санкция” - чл. 83, ал. 1 ЗАНН в случаите, предвидени в нормативен акт.
В случая санкционната разпоредба на чл. 34, ал. 1 ЗПУКИ предвижда, че лице, заемащо публична длъжност, което не подаде декларация по чл. 12 от същия закон в законоустановения срок, се наказва с административно наказание глоба в размер от 1000 до 3000 лева. Възможността на виновното лице да се наложи глоба предполага налагането на административно наказание на физическо лице. С НП на ответника по касация е наложено наказание „имуществена санкция”, каквото законът не предвижда. Допуснатото нарушение е съществено и е основание за отмяна на наказателното постановление
С оглед на гореизложеното, като е отменил НП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи, различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, не е налице соченото касационно основание за отмяната му.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Първи касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.09.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 3493/2012 г. от Софийски районен съд, НК, 104 – ти състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ЧЛЕНОВЕ: